

Αναίρεση κατ'άρθρ. 559 αρ.19 ΚΠολΔ (Έλλειψη Νόμιμης Βάσης)

Ο Άρειος Πάγος διαπιστώνει την ύπαρξη ή την ανυπαρξία του προκειμένου λόγου αναίρεσης, ελέγχοντας μόνο την προσβαλλόμενη απόφαση και το αιτιολογικό της και όχι το περιεχόμενο άλλων εγγράφων ή αποφάσεων σε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 561 παρ, 2 του ΚΠολΔ. Αντίθετα, δεν υπάρχει έλλειψη νόμιμης βάσης όταν πρόκειται για ελλείψεις αναγόμενες στην εκτίμηση των αποδείξεων και μάλιστα στην ανάλυση, στάθμιση και αιτιολόγηση του εξαγόμενου από αυτές πορίσματος, γιατί στην κρίση του αυτή το δικαστήριο προβαίνει ανέλεγκτα, κατά το άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ, εκτός αν δεν είναι σαφές το πόρισμα και για το λόγο αυτό γίνεται αδύνατος ο αναιρετικός έλεγχος.

Παράσυρση Πεζού – Στοιχεία προσδιοριστικά Υπαιτιότητας

Στοιχεία απαραίτητα για τον καθορισμό της υπαιτιότητας είναι μεταξύ άλλων ο ακριβής καθορισμός της απόστασης , την οποία είχε διανύσει ο πεζός κινούμενος στο ρεύμα

πορείας αυτού που τον παρέσυρε και ο εντεύθεν ακριβής προσδιορισμός του σημείου όπου έλαβε χώρα η πρόσκρουση ενός οχήματος επί του πεζού, αφού από την απόσταση αυτή εξαρτάται το κατά πόσο θα ήταν δυνατό να γίνει αντιληπτός ο πεζός που επιχειρεί να διασχίσει το ρεύμα της οδού από τον οδηγό του οχήματος.

Συνοπτική παρουσίαση Νομολογίας.

Αναιρείται Εφετειακή απόφαση που έκρινε αποκλειστικό υπαίτιο τον πεζό καθότι δεν διευκρινίζεται α) σε ποιο ακριβώς σημείο της οδού έγινε το ατύχημα, ούτε προσδιορίζει την απόσταση

από την οποία ο οδηγός μπορούσε να αντιληφθεί τον πεζό πριν κατέλθει στο οδόστρωμα, καθώς και την απόσταση που διήνυσε ο τελευταίος επί του οδοστρώματος πριν από την παράσυρσή του, κινούμενος από δεξιά προς τα αριστερά, σε σχέση με την πορεία του αυτοκινήτου. Επομένως, ο σχετικός εκ του άρθρ. 559 εδ.19 ΚΠΟΛΔ λόγος αναιρέσεως είναι βάσιμος και πρέπει κατά παραδοχή αυτού να αναιρεθεί ο απόφαση. ΑΠ 527/2009 ΕΣυγκΔ 2010/374

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρ. 19 παρ.1, 3 του ΚΟΚ κάθε οδηγός οδικού οχήματος υποχρεούται να μειώνει την ταχύτητα του οχήματος του όταν οι περιστάσεις το επιβάλλουν, ιδιαίτερα δε κατά τις νυκτερινές ώρες, αν πεζοί που βρίσκονται στην τροχιά του καθυστερούν να απομακρυνθούν. Το εφετείο έκρινε ως αποκλειστικό υπαίτιο τον πεζό, ο οποίος ευρισκόμενος σε κατάσταση μέθης (1,82%) κατήλθε ανέλεγκτα και βιαστικά (τρέχοντας) στο οδόστρωμα, μέσα στη νύκτα, εκτός διαβάσεων πεζών, προκειμένου να σταματήσει το αυτοκίνητο του εναγομένου οδηγού για να τον μεταφέρει, χωρίς να λάβει υπόψη την απόσταση και την ταχύτητα του αυτοκινήτου αυτού. Ο εναγόμενος οδηγός, αντιλήφθηκε τον πεζό μόλις σε απόσταση 10-15 μέτρων, λόγω της αιφνίδιας και βιαστικής, εμφάνισής του, και ενόψει του επικρατούντος σκότους. Εκρίθη δε ότι η υπέρβαση του ορίου ταχύτητας, κατά τρία μόλις χιλιόμετρα, (έτρεχε 93 χιλιόμετρα την ώρα, αντί 90), σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και ενόψει όλων των ως άνω συνθηκών δεν συνετέλεσε στην πρόκληση του ατυχήματος, το οποίο

άλλωστε δεν ήταν δυνατόν ν' αποφευχθεί. Παρά ταύτα με την κατωτέρω δημοσιευόμενη απόφαση του Αρείου Πάγου κρίθηκε ως αναιρετέα η απόφαση κατ'άρθρ. 559 αρ.19 ΚΠολΔ για ανεπαρκείς αιτιολογίες σε σχέση με την έλλειψη αιτιώδους συναφείας μεταξύ της προηγηθείσας του ατυχήματος συμπεριφοράς του άνω οδηγού και του επελθόντος ατυχήματος που καθιστούν ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο περί της ορθής η μη εφαρμογής των διατάξεων (ΚΟΚ 19 παρ.1-3) και των διδαγμάτων της κοινής πείρας. ΑΠ 605/2006 ΣΕΣυγκΔ 2007/24

Αναιρείται Εφετειακή απόφαση κατ'άρθρ. 559 ΚΠολΔ εδ.19, που έκρινε αφενός μεν συνυπαίτια την πεζή κατά 25%, η οποία επιχείρησε να διασχίσει κάθετα το οδόστρωμα από αριστερά προς τα δεξιά ως αναφορά την πορεία του οχήματος που την παρέσυρε, αφετέρου δεν την οδηγό του οχήματος συνυπαίτια κατά 75%, η οποία αιφνιδιασθείσα από την απερίσκεπτη και απρόσμενη κίνηση της ως άνω πεζής, προκειμένου να την αποφύγει, αντιληφθείσα αυτή προ πολύ μικρής αποστάσεως, μόλις προ οκτώ (8) μέτρων, πρόλαβε μόνο να πραγματοποιήσει ελιγμό προς τα δεξιά.

Έτσι που έκρινε το Εφετείο εσφαλμένα εκτίμησε τις αποδείξεις εφόσον δεν αναφέρεται αν στο σημείο του ατυχήματος περιοριζόταν η ορατότητα της οδηγού. Επίσης μεταξύ των άλλων δεν διευκρινίζει, γιατί η παραπάνω οδηγός που "οδηγούσε κανονικά το όχημά της με κανονική ταχύτητα" δεν αντιλήφθηκε έγκαιρα την κίνηση της πεζής και δεν απέφυγε το ατύχημα ακινητοποιώντας το αυτοκίνητο με τροχοπέδηση. δ) Δεν κάνει καθόλου λόγο αν η ίδια οδηγός, που έβαινε σε κατοικημένη περιοχή με το αυτοκίνητό της, οδηγούσε με σύνεση και με διαρκώς τεταμένη την προσοχή, ασκούσε έλεγχο και εποπτεία στο όχημά της ώστε να μπορεί σε κάθε στιγμή να εκτελέσει τους απαιτούμενους χειρισμούς (μείωση ταχύτητας κλπ) για αποφυγή ατυχήματος. ΑΠ 591/2005 ΣΕΣυγκΔ 2005/489

Συνυπαιτιότητας 70% του οδηγού ΙΧΕ ο οποίος λόγω της αμελούς οδηγητικής συμπεριφοράς του (μεγάλη ταχύτητα) και όντας σε κατάσταση ελαφράς μέθης (0,71ο/οο) δεν αντιλήφθηκε καθόλου τον πεζό ο οποίος είχε διασχίσει σχεδόν όλο το μήκος του οδοστρώματος (απέμενε ένα μόλις μέτρο για να ανέλθει στο πεζοδρόμιο), με αποτέλεσμα να

τον παρασύρει, τραυματίζοντας αυτόν θανασίμως.
Συνυπαιτιότητας 30 % και του πεζού καθότι αν και
υπέργηρος στερούμενος ευκινησίας και καλών
αντανακλαστικών, επιχείρησε να διασχίσει το οδόστρωμα
σε σημείο μάλιστα που δεν υπάρχει διάβαση πεζών χωρίς
προηγουμένως να ελέγξει την κίνηση της οδού και να
βεβαιωθεί αν μπορούσε να το πράξει ακίνδυνα.

Εφ.Λαρ.454/2006 ΣΕΣυγκΔ 2006/433

Αποκλειστική υπαιτιότητα του οδηγού του αγνώστου

οχήματος, ο οποίος οδηγώντας με υπερβολική για τις
περιστάσεις ταχύτητα , δεν αντελήφθη παρά την υπάρχουσα
ορατότητα, πεζό που διέσχισε καθέτως την οδό από
αριστερά προς τα δεξιά της πορείας του), ο οποίος είχε
διανύσει το μείζον του πλάτους του οδοστρώματος και
απέμενε μικρή απόσταση για να φθάσει στο πεζοδρόμιο,
ούτε προέβη σε αποφευκτικό ελιγμό, ενώ είχε τέτοια
ευχέρεια, με αποτέλεσμα να παρασύρει αυτόν,
τραυματίζοντάς τον θανάσιμα. Εφ.Λαμ. 205/2010.

Υπαιτιότητα 60% του οδηγού μοτοποδηλάτου, ο οποίος
κινούμενος με ταχύτητα μεγαλύτερη του επιτρεπόμενου
ορίου δεν αντιλήφθηκε τον πεζό ο οποίος είχε διανύσει

το μείζον του πλάτους του οδοστρώματος, έχοντας φθάσει σχεδόν στο αντίθετο πεζοδρόμιο. Υπαιτιότητα 40% του 82ετους πεζού ο οποίος επέλεξε να διασχίσει την οδό διπλής κατεύθυνσης, από το συγκεκριμένο σημείο, ενώ υπήρχε διάβαση πεζών, η οποία απέχει από τον τόπο του συμβάντος 80 μέτρα (άρθρο 28 παρ. 4 Ν. 2696/1999).
Μον.Πρ.Ρεθ. 37/2014 ΕΣυγκΔ 2014/340